

■ УРОЧИСТОСТІ

Жінки – символ любові та перемоги

СТОР. 2

■ ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Коли вернеться «Лис» у рідний ліс?

СТОР. 6

■ РЕТРОСПЕКТИВА

100 років українській гривні

СТОР. 7

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

№ 11 (5600)
16 БЕРЕЗНЯ 2018 РОКУ

ПРИКОРДОННИК

України

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Спецслужби РФ дискредитують прикордонне відомство України

НИНІ КОНТРОЛЬОВАНА УКРАЇНСЬКОЮ ВЛАДОЮ ДІЛЯНКА КОРДОНУ З РОСІЙСЬКОЮ ФЕДЕРАЦІЄЮ ХОЧА І Є ЗНАЧНО СПОКІЙНІШОЮ, НІЖ ЛІНІЯ ЗІТКНЕННЯ У ЗОНІ АТО, ПРОТЕ, ТУТ УСІ УСВІДОМЛЮЮТЬ, ЩО НЕСУТЬ СЛУЖБУ НА МЕЖІ З КРАЇНОЮ-АГРЕСОРОМ. ПРО ПРОВОКАЦІЇ

РОСІЙСЬКИХ «КОЛЕГ», ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНЕ ОБЛАШТУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО РУБЕЖУ І ЗАПРОВАДЖЕННЯ ФІКСАЦІЇ БІОМЕТРИЧНИХ ДАНИХ РОЗПОВІДАЄ НАЧАЛЬНИК СХІДНОГО РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ ГЕНЕРАЛ-МАЙОР СЕРГІЙ БІДИЛО.

ПРОДОВЖЕННЯ СТОР. 4-5

КОРДОН ЗА ТИЖДЕНЬ

1,411 МЛН осіб
оформлено встановленим порядком

26 осіб
затримано за незаконне перетинання кордону, зокрема **4** незаконні мігранти

затримано товарів і вантажів, які незаконно переміщувалися через державний кордон на суму

1,173 МЛН грн

■ КОРОТКО
ПРО ГОЛОВНЕ**БЕЗ ПІДТВЕРДЖЕННЯ
ІНВАЛІДНОСТІ**

Верховна Рада внесла зміни до Закону України «Про реабілітацію інвалідів України» щодо встановлення групи інвалідності учасникам АТО. Документом встановлено, що особам, у яких внаслідок поранення, контузії, каліцтва, захворювання, отриманих під час участі в антитерористичній операції, забезпечення її проведення, які перебували безпосередньо в зоні АТО, ампутовані верхні та/або нижні кінцівки, або отримане ушкодження призвело до необоротної втрати частини кінцівки або іншого органа, або повної стійкої втрати органом його функцій, що мало наслідком встановлення інвалідності, група інвалідності визначається без зазначення строку повторного огляду (безстроково) та на ступінь вище або 1-ої групи.

Василь КЛИМЕНКО

**МОНЕТИ
ЗАМІСТЬ КУПЮР**

Національний банк України анонсував три спецвипуски монет – 2, 5 та 10 гривень у рамках патріотичної серії «Збройні Сили України»: «Захисникам Донецького аеропорту», «День українського добровольця» та «100-річчя створення Українського військово-морського флоту». Перша монета – «Захисникам Донецького аеропорту» отримає номінал 10 гривень і вийде у кількості один мільйон. Вона буде присвячена вшануванню мужності та героїзму захисників Донецького аеропорту – «кіборгам», які обороняли його протягом 242 днів, що стало символом самовідданої боротьби за територіальну цілісність України. Випуск монет здійснять підрозділи нацбанку в регіонах, а також два держбанки – «Ощадбанк» та «Укргазбанк». Як зазначили у головному фінансовому регуляторі, з часом монети замінять банкноти відповідних номіналів, а поки українці можуть розраховуватися новими й старими грошима.

Сергій ПОЛІЩУК

**ДІЗНАЙСЯ СВІЙ СТАЖ
САМОСТІЙНО**

Пенсійний фонд України запровадив електронний сервіс, завдяки якому можна отримати інформацію про свій робочий стаж – як спеціальний, так і пільговий, а також пенсійні нарахунки, зокрема про розміри внесків роботодавця. Цей ресурс розміщений на сайті ПФУ (www.pfu.gov.ua). Для цього користувачам необхідно зареєструватися в «Особистому кабінеті» за допомогою електронного цифрового підпису (ключем ЕЦП) або ж пройти офлайн-реєстрацію, подавши заяву до територіальних органів Пенсійного фонду України. Після реєстрації користувачі зможуть дізнатися інформацію щодо розміру внесків роботодавця, яка використовується для розрахунку пенсій. Відповідно до закону про загальне пенсійне забезпечення, пенсія кожного громадянина України буде розрахована за новою формулою. Зокрема, розмір пенсії залежить від страхового стажу, а також розміру заробітної плати під час трудового періоду життя.

Наталія УСТЬЯНЦЕВА

■ УРОЧИСТОСТІ

Жінки – символ любові та перемоги

**ЗА ЗРАЗКОВЕ ВИКОНАННЯ
СЛУЖБОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ
ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПЕТРО
ПОРОШЕНКО ВІДЗНАЧИВ
ВИСОКИМИ ДЕРЖАВНИМИ
НАГОРОДАМИ ДВОХ ЖІНОК-
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ
ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ
СЛУЖБИ УКРАЇНИ.
НАГОРОДЖЕННЯ ВІДБУЛОСЯ
ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ З
ПРЕДСТАВНИЦЯМИ СИЛОВИХ
СТРУКТУР НАПЕРЕДОДНІ
8 БЕРЕЗНЯ.**

Звертаючись до присутніх у залі, Глава Держави підкреслив, що саме українська жінка наділена природною грацією, вишуканим смаком і тонким розумом.

– Ви є символом усього найкращого в нашому житті. Ви – ті, задля кого чоловіки роблять всі позитивні і добрі вчинки, – наголосив Петро Порошенко.

Президент зазначив, що українську жінку повік вважали берегинею домашнього вогнища. Водночас громадянки України завжди були й активними учасницями життя рідної держави.

– В Україні ніколи не виникало питання щодо рівноправності жінки і чоловіка. Українська жінка так себе поставила. Їй це вдалося, і ми це повністю підтримуємо. В нашій країні жінки беруть участь у суспільному, політичному, громадському житті. Ми це дуже цінуємо, – наголосив він.

Глава Держави відзначив, що українки не залишилися осторонь і після агресії Росії проти нашої держави та вручив державні нагороди за бездоганну службу жінкам силових структур. Серед

них дві прикордонниці – підполковник Ірина Бурцева та старший прапорщик Галина Гожулян, які за час проходження служби зарекомендували себе як працелюбні, старанні і вимогливі військово-службовці. Представниці чарівної статі під час виконання службових обов'язків неодноразово показували свій професіоналізм, залишаючись відданими справі служіння українському народові. Сьогодні у Держприкордонслужбі працюють 11 тисяч жінок, з яких 13% – офіцери.

– Завжди вважалося, що служба у війську – це чоловіча справа, і жінкам там нема чого робити. Проте, подивіться, зараз у Збройних Силах України проходять військову службу більше 25 тисяч жінок. Такої великої кількості ніколи не було. Може, у жінок якось по-іншому болить серце, і вони не можуть залишатися осторонь цих процесів, – підкреслив Президент.

За словами Глави Держави, зараз у військових частинах бойового складу служать понад дев'ять тисяч жінок. Протягом 2017 року уклали контракт із ЗСУ 2850 жінок.

– Як доповідають мені Міністр оборони, начальник Генерального штабу, Голова служби безпеки, Голова Державної прикордонної служби, очільники Нацгвардії і Міністерства внутрішніх справ в один голос – інколи у них розбіжності бувають, а тут – ні: військовослужбовці-жінки більш дисципліновані, більш відповідальні і роблять надзвичайно великий вклад в оборону української держави. Дорогі жінки, ви для нас – символ любові та перемоги, бо кожна з вас, так само, як і всі українці, як і я, вірить у непереможність України. Ми звільнимо Донбас і Крим, захистимо нашу країну. І ніхто ніколи більше не наважиться нас атакувати. Адже зараз ми маємо абсолютно інші Збройні Сили, абсолютно іншу армію і абсолютно інший народ, який здатен об'єднатися в одну хвилину. Я дякую вам за ваше служіння. Слава українським жінкам і слава Україні! – резюмував Президент.

Наталія УСТЬЯНЦЕВА

■ НАША ІСТОРІЯ

Власні символи звитяги

НЕВДОВЗІ
ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБА
СВЯТКУВАТИМЕ
100-РІЧЧЯ З ДНЯ СТВОРЕННЯ
КОРПУСУ КОРДОННОЇ
ОХОРОНИ УНР. НА ПРОТИВАГУ
ДНЮ ПРИКОРДОННИКА,
ВСТАНОВЛЕНОМУ ЗА
РАДЯНСЬКОЮ ТРАДИЦІЄЮ,
ЦЯ ПОДІЯ МАЄ ВИКЛЮЧНО
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА
УКРАЇНСЬКИЙ КОНТЕКСТ.

Одним з аспектів формування уявлень про встановлення кордонів УНР та демаркацію кордону з Росією стали операції українських військ у квітні 1918 року під час Першої українсько-більшовицької війни. У поході українських армій за визволення Донбасу та Криму особливу роль відіграли війська Запорізького корпусу. За підтримки союзницьких німецьких та австро-угорських військ, що у березні 1918 року вступили в Україну за умовами Берестейського мирного договору, цей корпус невдовзі звільнив Донбас, вийшов на державні кордони України та взяв під контроль Крим.

Зі спогадів генерал-хорунжого армії УНР Володимира Сікевича: «Я від-

чув справжню радість, коли 26 квітня 1918 року на залізничній станції «Колпакове», на кордоні земель українських і війська донського, я виставив сторожу від Богданівського полку, дві гармати батареї Одинця і під їх салют розгорнув наш прапор і встановив його на кордоні. Тут я відчув, як відділяються землі України від чужих».

30 квітня 1918 року запорожці Володимира Сікевича вийшли до межі з Доном. Після зайняття Гайдамацьким полком станції «Колпакове», війська припинили переслідування більшовиків.

Козаки пофарбували два високі стовпи у жовто-блакитний колір, на кожному намалювали тризуби, а під ними написали «У.Н.Р.». Крім того, прибили до стовпів патики з нашим рідним державним прапором! Священик відслужив молебень, окропив святою водою прапори. Коли козаки догори підняли й закопали стовпи в землю, загрив наш гімн, гармати дали салют, а козаки закричали – «Слава!», – згадував генерал.

Згодом Володимир Сікевич брав участь в організації оборони східних кордонів Української держави.

Таким чином, 100 років тому, у квітні, українські війська встановили свої символи на державному кордоні. Це була справжня перемога Держави Україна та її війська...

Олег СЛОБОДЯН

■ ПРОФСПІЛКИ

На засадах соціального партнерства

В АДМІНІСТРАЦІЇ
ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ
ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ
КРУГЛОГО СТОЛУ,
ПРИСВЯЧЕНОГО ВИКОНАННЮ
НОРМ ТРУДОВОГО
ЗАКОНОДАВСТВА, ГАЛУЗЕВОЇ
УГОДИ, КОЛЕКТИВНИХ
ДОГОВОРІВ ТА ВЕДЕННЯ
СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ У
ВІДОМСТВІ.

Необхідно зазначити, що заходи, які мають за мету прямий діалог між керівництвом прикордонного відомства та Об'єднаною профспілковою організацією Служби, проводяться регулярно. Цього разу в столицю приїхали представники профспілкових організацій з усіх регіонів України, де існують прикордонні підрозділи.

Звертаючись до присутніх, перший заступник Голови Держприкордонслужби Василь Серватюк зазначив, що керівництво відомства стосовно працівників виступає в ролі соціального партнера. Крім того, необхідно відмітити, що в рамках Служби діє Об'єднана профспілкова організація, яка згуртувала в одне ціле 47 профспілкових осередків, які налічують понад 5000 працівників.

– Керівництво відомства завжди відкрите до діалогу, і ми готові підтримати будь-яку слушну пропозицію, – відмітив Василь Миколайович.

Зі свого боку голова Об'єднаної профспілки Антоніна Птиця зауважила, що з керівництвом відомства існує постійний соціальний діалог, який показує, що ми не є опонентами, а націлені на виконання спільних завдань.

– Найкращими свідченнями такої співпраці є діюча протягом трирічного терміну Галузева угода і Колективна угода між профспілкою та Адміністрацією Держприкордонслужби. Можу твердо заявити, що ці документи за юридичною складовою та рівнем виконання є одними з найкращих угод, які діють на сьогодні у різних державних організаціях, – зауважила Антоніна Миколаївна.

Водночас є проблеми, які потребують спільного вирішення. Передусім – це питання оплати праці, оргштатних змін, алгоритму приймання та звільнення з роботи, соцзахисту працівників, а також охорони праці. Недарма у засіданні круглого столу взяли участь керівники та представники профільних управлінь Адміністрації, які вислухали пропозиції представників з регіонів та дали фахові відповіді, а також окреслили порядок і терміни вирішення проблем.

– Сподіваємося, що сьогоднішній діалог допоможе уникнути багатьох непорозумінь та зробить надалі механізм співпраці більш дієвим, – резюмувала спільну роботу голова Об'єднаної профспілкової організації Антоніна Птиця. ■

Андрій КУЧЕРОВ

■ ГАРЯЧІ БУДНІ

СИГАРЕТНІ ПОКЛАДИ
СЕРЕД РУДИ

Співробітники Держприкордонслужби вкотре запобігли незаконному переміщенню контрафактних тютюнових виробів через державний рубіж. Чергову партію курива виявили прикордонники Львівського загону у залізничному пункті пропуску «Володимир-Волинський». Правоохоронці знайшли контрабандні сигарети у трьох вагонах потяга з рудою, який прямував до Республіки Польща. Загалом «зелені кашкети» вилучили 34 ящики цигарок, а це 17 тисяч пачок без акцизних марок. Вилучений товар передали працівникам фіскальної служби.

Ярослава МЕЛЬНИК

РАДІОАКТИВНА
НАВІГАЦІЯ

У пункті пропуску «Кучурган» Білгород-Дністровського загону під час перевірки автомобіля молдовської реєстрації, спрацював комплекс контролю радіоактивних та ядерних матеріалів типу «Янтар». Транспортний засіб одразу ж відвели на небезпечну відстань від подорожуючих та службових приміщень. Прикордонники спільно з представником митниці та інспектором екологічної служби за допомогою переносного універсального радіометра-спектрометра детально обстежили транспортний засіб. У результаті в салоні авто виявлено поштову посилку, радіаційний фон якої більш ніж у 10 разів перевищував допустиму норму. Виявилось, що фонили 100 компасів Адріанова, які були у коробці. Водій, який виявився громадянином України, пояснив, що прилади перевозив, аби продати у Молдові. Небезпечну знахідку вилучили.

Іван ІВАНЧУК

ТІНЬОВИЙ РИНОК
ІЗ ГРАДУСОМ

Оперативники Південного регіонального управління під процесуальним керівництвом Котовської місцевої прокуратури в рамках кримінального провадження за статтю 227 «Умисне введення в обіг на ринку України небезпечної продукції» провели низку обшуків. Так, у приватному домі одного з мешканців міста Подільськ виявлено та вилучено понад 230 літрів рідини з характерним запахом спирту та близько 80 літрів контрафактної алкогольної продукції, а також ємкості, трубки, реактиви та інші засоби для кустарного виготовлення алкоголю. Крім того, на території складських приміщень однієї з логістичних транспортних компаній Одеси виявлено та вилучено понад три тони алкогольних напоїв у пластикових пляшках: 1090 л горілки, 2200 л віски та 90 літрів вина. Попередньо встановлено, що зазначена контрафактна продукція була незаконно виготовлена ділками в прикордонних населених пунктах Одещини зі спирту, що надходив з підпільних приміщень тилкових регіонів нашої країни. Контрафакт вилучили, тривають заходи документування злочинної діяльності та встановлення причетних осіб.

Олександр ЯКОВЕНКО

– Сергію Вікторовичу, з 1 січня цього року введено в дію рішення РНБО від 10.07.2017 «Про посилення контролю за в'їздом, виїздом з України іноземців та осіб без громадянства, додержання ними правил перебування на території України». Серед іншого цим документом впроваджено систему фіксації біометричних даних іноземців, в тому числі й для громадян Російської Федерації. Як ця новація реалізується на практиці?

– На сьогодні через пункти пропуску на ділянці відповідальності Східного регіонального управління процедуру фіксації біометричних даних пройшли вже близько 74,5 тисячі осіб. Загалом фіксації біометричних даних підлягають громадяни 70 країн світу, віднесені до категорії ризику, в тому числі й громадяни РФ. Цей список затверджений Міністерством закордонних справ. При проходженні прикордонного контролю на в'їзд до України вперше співробітники Держприкордонслужби фіксують відбитки п'яти пальців правої руки іноземця, в подальшому – лише чотирьох. У разі певних фізичних вад зніматимуть відбитки пальців лівої руки. Для прискорення оформлення іноземців, які прямують залізничним транспортом або оформлюються на борту повітряного судна, фіксується відбиток лише вказівного пальця правої руки.

Як працює система: за допомогою рідерів відбувається зчитування інформації (зняття відбитків пальців). Потім ці дані надходять до підсистеми обробки біометричних даних відомства, а потім – до Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства Державної міграційної служби України. При повторному перетині кордону особою здійснюється процес її ідентифікації. При цьому інспектор

бачить, чи підлягала особа процедурі фіксації біометричних даних, і здійснює перевірку. У разі неспівпадання даних, особу направлятимуть на додатковий контроль для з'ясування обставин.

Це ж саме відбувається, якщо іноземець відмовляється надавати свою біометрію. У цьому ж випадку ми можемо відмовити громадянину у в'їзді в Україну, посилаючись на Закон «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства». Щоправда, поки що випадків відмови надавати свої біометричні дані ми не зафіксували. Всі ставляться до цієї процедури з розумінням – все ж таки це підхід розвиненої європейської держави. Додам лише, що від фіксації біометричних даних, поряд з іншими випадками, звільнено осіб, яким не виповнилося 18 років.

– Із початком реалізації на українсько-російському кордоні Проєкту інженерно-технічного облаштування кордону з РФ виникало чимало проблем із передачею у власність Держприкордонслужби приватних ділянок, розташованих у 50-метровій смузі вздовж лінії держрубежу. Як зараз вирішується це питання?

– Загальна кількість земельних ділянок, розташованих в 50-метровій смузі вздовж лінії державного кордону становить понад 3800 одиниць, площею майже 5400 га. Всі вони знаходяться в приватній або іншій формі власності.

У Луганській області – це понад 1550 ділянок загальною площею близько 2000 га; у Харківській – понад 1000 ділянок площею близько 1255 га; у Сумській – близько 1280 ділянок загальною площею майже 2140 гектарів.

Основна проблема виникає з юридичним оформленням передачі приватних земель у власність Держприкордонслужби. Для переоформлення документів необхідне виділення значних коштів.

■ ЕКСКЛЮЗИВ

Спецслужби Р прикордонне

Скажімо, за інформацією Держгеокадастру та Держземкадастру, оформлення двох комплектів документів на одну ділянку для громадян у Харківській області в середньому становить близько 7 тисяч гривень, а для земель, на які вже оформлені сертифікати власності – до 9 тисяч гривень.

Всього для відшкодування коштів власникам щодо переоформлення земель приватної власності регіональне управління потребує понад 26 мільйонів гривень.

Натомість оформлення одного пакета документів щодо відведення ділянки землі для Держприкордонслужби в середньому становить до 3,5 тисячі гривень. За попередніми підрахунками, загальна сума для переоформлення землі (приватних ділянок та тих, на які оформлені сертифікати) може скласти – до 4 мільйонів гривень для кожного прикордонного загону.

– Як саме відбувається процес переведення землі у власність прикордонного відомства?

– Загалом механізм переведення земель з приватної у власність ДПСУ не до кінця врегульовано. Для оформлення однієї приватної ділянки необхідно направити листи на адресу керівників райдержадміністрацій, сільських рад щодо прискорення визначених заходів та документального оформлення згоди громадян щодо добровільної передачі земельних ділянок у постійне користування ДПСУ. Далі потрібно отримати нотаріально завірену згоду від власника землі про добровільний її поділ та оформити один комплект документів для власника ділянки, другу частину земельної ділянки – як державну; обрати

ділянку з державного запасу замість вилученої та отримати згоду власника на її одержання – наразі такі ділянки визначені. Після цього відбувається процес оформлення документів для власника вилученої ділянки. Це потребує додаткових коштів, але механізм компенсації не врегульовано. Далі необхідно передати від Держгеокадастру до Держприкордонслужби визначену ділянку з оформленим пакетом документів – теж за рахунок бюджету ДПСУ.

Скажімо, в межах Харківської області усі власники приватних наділів згодні добровільно передати свої ділянки Держприкордонслужбі, але за умови, що їм буде виділено іншу рівноцінну ділянку, та вони не будуть сплачувати за переоформлення документів. Проте наразі законодавчо такий механізм не визначено.

Тож на наше переконання, необхідно внести зміни до законодавства України, а саме до Земельного кодексу та інших підзаконних актів щодо звільнення Державної прикордонної служби від відшкодування втрат.

– Протяжність кордону з Російською Федерацією на ділянці Східного регіонального управління становить близько 1360 кілометрів. Однак на місцевості на це вказують лише інформаційні покажчики. Як просувається процес демаркації українсько-російського державного кордону?

Кордон між Україною та Росією – це майже дві тисячі кілометрів. Більша його частина не демаркована. Тобто кордон чітко не позначений на місцевості. Перемовини щодо демаркації кордону між Україною та Росією тривали більше двадцяти років.

Ф дискредитують відомство України

2003-го між державами було підписано Договір про українсько-російський кордон, відповідно до якого терміном «українсько-російський державний кордон» позначається лінія та вертикальна поверхня, яка проходить по цій лінії, що розділяють державні території (сушу, води, надра і повітряний простір) від точки стику державних кордонів України, Російської Федерації та Республіки Білорусь до точки, розташованої на березі Таганрозької затоки.

2010 року держави нарешті розпочали процес демаркації лінії спільного кордону. 17 травня 2010 року у Києві підписано міжурядову Угоду про демаркацію кордону між Росією та Україною. Цією Угодою Сторони домовилися, що проведуть демаркацію українсько-російського державного кордону, встановленого вищевказаним Договором.

Створена спільна комісія до 2014 року погодила план демаркації на ділянці кордону у Сумській та Чернігівській областях.

Процес розпочався 7 листопада 2012 року відкриттям першого прикордонного знака в районі стику кордону України, Росії та Білорусі.

З того часу протягом 2012 – 2013 років в межах Сумської області на майже 149 км кордону було виставлено 504 відмітки для встановлення прикордонних знаків.

На сьогодні договірно-правове оформлення державного кордону не завершено, останній раз заходи проводилися 2013 року.

– Це пов'язано з бойовими діями на Донбасі?

– В умовах ведення воєнних дій на сході нашої держави російська сторона

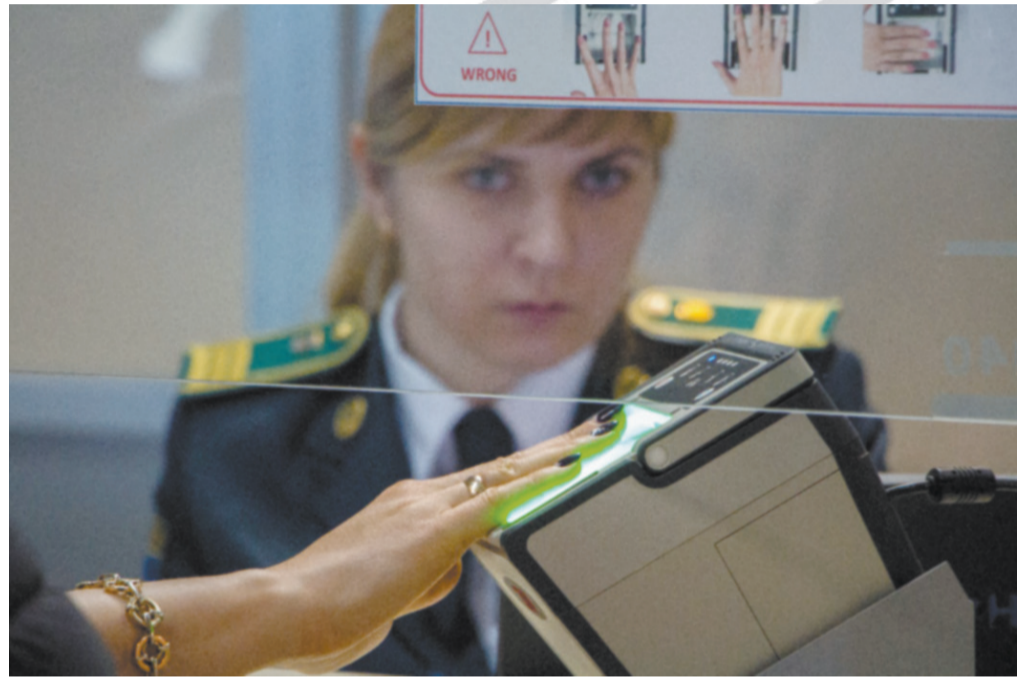
фактично відмовляється від подальшої демаркації кордону, у зв'язку з чим 2014 року Верховна Рада ухвалила постанову, якою зобов'язала Кабмін в односторонньому порядку провести демаркацію кордону з Росією та обладнати цю ділянку за прикладом зовнішніх кордонів ЄС.

– Яка обстановка на східному кордоні зараз? Як організовано безпеку прикордонних нарядів?

– Протягом минулого року відмічається посилення охорони кордону з боку прикордонної служби ФСБ Росії. Все частіше росіяни охороняють кордон збільшеними прикордонними нарядами на бронетехніці. Такі випадки ми фіксували по всій ділянці відповідальності Східного регіонального управління в межах Луганської, Сумської та Харківської областей. Звісно, це становить небезпеку для українських прикордонників, адже спрогнозувати дії суміжної сторони в умовах сьогодення вкрай важко. Випадок з викраденням спецслужбами РФ двох наших офіцерів відділу прикордонної служби «Зноб-Новгородське» Сумського загону в жовтні минулого року підтверджує наші побоювання. І лише завдяки особистому втручання Президента України Петра Порошенка та копійчій роботі керівництва країни, хлопців було визволено з російського полону та 2 березня повернуто на Батьківщину.

Поряд з посиленням охорони кордону російська сторона протягом минулого року займалася його інженерним облаштуванням. Практично кожного дня наші наряди помічали проведення таких робіт на суміжній стороні. Переважно це було облаштування загороджень на деяких напрямках, прокладання доріг уздовж кордону та облаштування місць несення служби прикордонних нарядів. Звісно, ми все це бачимо та робимо висновки. Завдяки Проекту інженерного облаштування державного кордону протягом 2014 – 2017 років нам вдалося суттєво покращити стан облаштування кордону в межах Харківської області та розпочати роботи в межах Луганщини. Звісно, проведення цих заходів не зупинить повномасштабне збройне вторгнення, але допоможе вчасно його виявити та виграти дорогий час. Крім того, інтегрована система охорони кордону вбереже прикордонні наряди від провокативних дій з боку РФ.

– Ні для кого не таємниця, що Росія зараз веде інформаційну війну проти нашої держави. Як спецслужби Кремля намагаються дискредитувати Держприкордонслужбу через засоби масової інформації?

На сьогодні через пункти пропуску на ділянці відповідальності Східного регіонального управління процедуру фіксації біометричних даних пройшли вже близько 74,5 тисячі осіб. Загалом же фіксації біометричних даних підлягають громадяни 70 країн світу, віднесені до категорії ризику, в тому числі й громадяни РФ

– З моменту Революції Гідності російські ЗМІ розпочали провокативну кампанію, спрямовану на правоохоронні органи України. І прикордонне відомство у цьому не стало винятком. Увага російської преси прикута до будь-яких реформ і подій, які проводяться у відомстві, й резонансних затримань. Введення безвізу з країнами Євросоюзу, біометричний контроль для громадян РФ – цю інформацію активно висвітлюють з посиланням на відомчий сайт www.dpsu.gov.ua такі російські інтернет-видання, як Лента.ру, ТАСС, РІА Новини. Не обходить ці новини й телебачення.

Проте водночас через спецслужби РФ – активно подається інформація, яка дискредитує прикордонне відомство України. Так, на початку жовтня російські засоби масової інформації активно висвітлювали стрілянину на російсько-українському кордоні поблизу Курська, коли загинув російський прикордонник. Інформація позиціонувалася так, що нібито бойовики, які відкрили стрілянину по російських правоохоронцях, прибули на територію РФ з боку України. А до цього вони

воювали на Донбасі. В той же час до нас інформація про порушення кордону не надходила, під час моніторингу будь-яких ознак протиправної діяльності не виявлено. І тільки наступного дня прес-служба прикордонного відомства РФ спростувала інформацію, що бойовики рухалися з України, та підтвердила версію, що вони намагалися потрапити в Україну.

Крім того, російські спецслужби через ЗМІ постійно надають інформацію про факти алкоголізму, дідівщини та дезертирства в українських збройних формуваннях. Така ж кампанія проводиться в засобах масової інформації на території, яка не контролюється українською владою. Наголошую, ця інформація не відповідає дійсності. Особи, які поступають на службу до ДПСУ проходять детальне обстеження нарколога, психолога та психіатра. Крім того, досить жорстка перевірка триває в органах власної безпеки відомства. Кандидатів з будь-якими проявами шкідливих звичок, або ті, хто не має бойового духу, на службу не приймають. ■

Спілкувалася Оксана ІВАНЕЦЬ

ПРО ПРИКОРДОННИКА
З ПОЗИВНИМ «ЛИС» Я
ЗБИРАВСЯ РОЗПОВІСТИ ЩЕ
ТРИ РОКИ ТОМУ. АЖ ТУТ
НОВИНА: ПІДПИСАЛИ ДРУГІ
МІНСЬКІ ДОМОВЛЕНОСТІ,
ЯКІ ДАВАЛИ НАДІЮ НА
ШВИДКЕ ПОВЕРНЕННЯ
УКРАЇНОЮ КОНТРОЛЮ
НАД ДІЛЯНКОЮ КОРДОНУ
З РОСІЄЮ В ЛУГАНСЬКІЙ
ТА ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТЯХ.
ПУБЛІКАЦІЮ ВИРІШИВ
ВІДКЛАСТИ І ПРИУРОЧИТИ
ЇЇ ДО ЦІЄЇ ПОДІЇ. ЧАС
СПЛИВАВ, А РАЗОМ З
НИМ І СПОДІВАННЯ НА
ВТІЛЕННЯ У ЖИТТЯ УГОДИ,
ПІДПИСАНОЇ З ЛИЦЕМІРНИМ
АГРЕСОРОМ. ЯК ГОВОРЯТЬ
У НАШИХ СХІДНИХ СУСІДІВ:
«ОБИЦЯНОГО ТРИ РОКИ
ЖДУТЬ». ЦЕЙ ТЕРМІН УЖЕ
ДАВНО СПЛИВ, ТОЖ ДАЛІ
ТЯГНУТИ З РОЗПОВІДЬЮ
ПРО «ЛИСА» СЕНСУ НЕМАЄ.

Звісно мій герой має військове звання та ім'я, але назвати їх на сторінках газети ще не настав час. Місто, де він народився та зростав, нині під окупацією. На Малій Батьківщині «Лиса» залишилися родичі, які за віком та станом здоров'я не змогли виїхати з території, контрольованої приспінниками «руського мира». Тож інформація про подвиги воїна в АТО може нашкодити його рідним в окупації.

Журналісти мобільного медіа-центру зустрілися з «Лисом» наприкінці 2014-го. У супроводі його групи ми ховалися від мінометних вибухів під Трьохізбенкою, прислухалися до кулеметної тріскотні на околицях Щастя та пробиралися замінованими лісовими стежинами, фільмуючи знищений росіянами пункт пропуску «Красна Талівка». Керівник групи нашого прикриття перебував у своїй стихії, демонструючи впевненість. Як про одного з кращих своїх воїнів відгукувався про «Лиса» і тодішній керівник загону полковник Роман Гоць. Боець мобільної прикордонної застави «Луганськ» одним з перших зустрічав провісників «руського мира» на українському рубежі, а потім і відвертих агресорів, яким навчився вмільо протистояти.

Патріотів України російська пропаганда часто називає «бандерівцями». Та до героя моєї розповіді важко застосувати цей штамп. Уродженець Луганська. Брат, батько і мати, дідусі та бабусі працювали на шахті. Дідусь по батьковій лінії приїхав «піднімати Донбас» з Тульської області, пройшов Другу світову – спершу до Берліну, потім попрямував на Далекосхідний фронт, де брав участь у радянсько-японській війні.

«Досить уже в родині шахтарів, стану військовим» – вирішив юнак. Вступати у військово училище, коли руйнувався «нерушимий» СРСР, відмовили батьки. Згодом отримав повістку – відслужив строкову. Деякий час мав цивільну професію, а на початку двохтисячних став прикордонником.

■ долі людські

Коли вернеться «Лис» у рідний ліс?

Здавалося, що усе своє дитинство і юність він готувався саме до цієї служби. Активні заняття спортом у школі дозволили хлопчині досягти значних успіхів. У середніх класах перемагав у обласній першості серед навчальних закладів з баскетболу. Підлітком отримав третій дорослий розряд з туризму. Ходив у тривалі походи в Крим, Карелію, на Кавказ.

Саме у туристичних походах юнак здобув чимало навиків, які неабияк знадобилося йому під час служби на кордоні. Ділянка Луганського загону складала близько 800 кілометрів, і весь цей відтинок був сферою діяльності мобільної застави. Він і нині швидко зорієнтується в будь-якій точці держрубежу на Луганщині. Навіть тій, де через окупацію не був уже майже чотири роки.

Ще одна дитяча пристрасть також згодилася «Лису» на службі. Це любов до собак і бажання працювати з цими розумними тваринами. Тож, коли отримав пропозицію їхати на Львівщину вчитися на кінолога, одразу ж погодився. Пригадує, як взяв песика, якого назвав Дейз. Разом вчилися знаходити зброю та боеприпаси. Практика показала, що навчання було успішним. В парі вони неодноразово псували плани порушників держрубежу. Та роки брали своє, а служба собаки не така тривала, як людини. Я настільки прикипів до Дейза, що не міг себе уявити в парі з іншим чотирилапим помічником. Тож довелося відмовитися від роботи кінолога, – пояснює прикордонник.

Батькова наука, який понад 20 років пропрацював на шахті, теж стала «Лисові» у пригоді. Від нього навчився шанобливо ставитися до свого робочого інструмента. Так сталося, що таким інструментом на кордоні, а згодом і в АТО, стала зброя. Свій автомат «Лис» постійно тримає чистим, змащеним, готовим до застосування.

– Я вмільо поводитися зі зброєю. Стріляю з обох рук, ремінь на ший навіть не чіпляю, лише коли переносю. Мабуть, в одному з попередніх життів я також був воїном – самураєм, – посміхається «Лис».

Та коли на Донбасі почалися заворушення, зброєю довелося тримати не лише на запобіжниках, а й у шафах. Провокатори вмільо маніпулювали натовпом, ховаючись за живим щитом із заляканих міфічними бандерівцями цивільних.

Одну з таких демонстрацій під пунктом пропуску «Красна Талівка» очолював сумнозвісний ватажок бойовиків Мозговий. Близько трьохсот мітингувальників вимагали вільного в'їзду до Росії. Кілька жінок особливо емоційно кричали, називаючи охо-

ронців рубежу фашистами. Підігріті провокаторами люди не дослухалися до логічних пояснень «зелених кашкетів», що Росія їх не чекає, а з сусіднього боку прикордонники можуть і зброю застосувати.

Початок червня 2014-го. Усі військові частини в Луганську вже під контролем сепаратистів. Синьожовтий стяг майорить лише над управлінням прикордонного загону. Його дві доби штурмували бойовики. Вогонь вели навіть із вікон житлових будинків. У наших хлопців були обмежені можливості стріляти у відповідь – під загрозою опинялися цивільні. Тож було прийнято рішення залишити військову частину. «Лис» одним з останніх покидав управління загону. В цивільному одязі і з гранатою в кишені наш герой пробирався крізь блокпости адептів Кремля. Тоді в голові у воїна роїлися лише дві думки: вивести з охопленого сепаратизмом Луганська сім'ю і дістатися до місця збору загону.

Потім була передислокація управління загону у Біловодськ, а згодом і Старобільськ. Це вже були зовсім інші, бойові завдання: на блокпостах, вогневих точках, супровід колон. Юганівка, Камишне, Станиця Луганська: на ділянці загону було чимало місць, опалених «братською любов'ю»...

Одна з перших бойових сутичок прикордонників загону після виходу з Луганська видалася гібридною, як, власне, і вся ця війна... – Щойно наша колона пройшла блокпост, де я ніс службу, – пригадує «Лис», – почалися вибухи. Снайпер поранив 22-річного бійця. ДРГ у складі 16 вояків без розпізнавальних знаків біла по колоні. Коли у нападників з'явилися перші «трьохсоті», вони почали швидко від-

ходити до лінії держрубежу. Стріляти у напрямку сусідньої держави українські військові не могли.

Те ж саме було і з мінометними та артилерійськими обстрілами, які велися із території Росії. Відповідати на них не можна було, тож доводилося глибше закопуватися в землю і стиснути зуби. А от коригувати такий вогонь часто вже з нашого боку кордону. Двох таких «навідників» влітку 2014-го «Лис» із колегами затримали. Кремезні були хлопці – кілограмів під сотню кожен. Видавали себе за пасічників, та в їхній машині прикордонники виявили гільзи, а це зовсім не атрибут бджоляра.

Війна несла новий досвід, але давався він дорогою ціною. Гинули побратими. Та дії бойовиків не залишали безкарними. «Під час зачистки в «сірій зоні», – пригадує «Лис», – ми шукали сепаратистів, причетних до диверсії, внаслідок якої підірвали БТР прикордонників. Бойовики намагалися зірвати цю операцію вогнем з мінометів та стрілецької зброї. В результаті, ми затримали трьох чоловіків, щоправда з нашого боку тоді були «трьохсоті».

Війна кардинально розділила життя «Лиса» на «до» і «після». Рідну домівку він залишав з невеличкою торбинкою літнього одягу. Його новий гардероб – переважно в стилі мілітарі. Він перестав спілкуватися зі старими знайомими, інфікованими російською пропагандою. Натомість знайшов нових побратимів і знає, що таке біль втрати. Та коли він стоїть на березі Сіверського Дінця і бачить на протилежному березі рідний Луганськ, в очах воїна можна побачити вогник боротьби за свій, український Донбас... ■

Олег БОЙКО

СТО РОКІВ УКРАЇНСЬКІЙ ГРИВНІ

СТО РОКІВ ТОМУ УКРАЇНЬСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА УХВАЛИЛА ЗАКОН «ПРО ГРОШОВУ ОДИНИЦЮ, БИТТЯ МОНЕТИ ТА ДРУК ДЕРЖАВНИХ КРЕДИТОВИХ БІЛЕТІВ», ЗГІДНО З ЯКИМ НАЦІОНАЛЬНОЮ ГРОШОВОЮ ОДИНИЦЕЮ СТАЛА ГРИВНЯ. ВТІМ, ІСТОРІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ВАЛЮТИ СЯГАЄ ШЕ ЧАСІВ КИЇВСЬКОЇ РУСІ. ПРО ДОВГУ І ТЕРНИСТУ ДОРОГУ ГРИВНІ ДО ВИЗНАННЯ – НАША СЬОГОДНІШНЯ РОЗПОВІДЬ.

ВАЛЮТА КИЇВСЬКОЇ РУСІ

В основі грошової системи Київської Русі лежала саме гривня. Її назва походить від прикраси із золота або срібла у вигляді обруча, який носили на шиї, тобто на «загривку».

Слово «гривня» у значенні певної кількості монет вперше зустрічається в «Повісті минулих літ». Літопис оповідає: князь Олег Віщий, прийшовши з півночі, став владарювати у Києві і «встановив варягам давати від Новгороду гривень триста на рік, заради миру». Тобто вже у VIII–IX столітті при здійсненні торгових операцій, сплаті данини гривня використовувалась як міра ваги і лічби.

В XI столітті слово «гривня» набуло іншого значення – вагового. Вага срібла могла складатися з певного числа однакових монет, тому поступово виник рахунок їх на штуки. З часом на Русі з'являються гривня срібна (вагова) та гривня кун (лічильна). Цікаво, що спочатку їхня собівартість була однаковою, але далі, внаслідок нестабільної ваги монет, одна гривня стала дорівнювати кільком кунам.

У XII столітті гривня срібна (близько 204 г) за цінністю вже дорівнювала 4 гривням кун (1 гривня кун – близько 51 г).

У ті часи існувало декілька видів гривень. В XI столітті у Київській Русі в обігу були так звані «київські» гривні, які мали шестикутну форму і важили 150 г срібла. Ці гроші використовували до татаро-монгольського нашествия. Крім того, існували й «новгородські гривні», спочатку відомі лише у північно-західних землях, а від середини XIII століття – уже на всій території Давньоруської держави. Вони мали вигляд довгих срібних паличок і важили 240 грамів. Перехідною від «київської» до «новгородської» була «чернігівська» гривня, за формою дуже близька до «київської», а за вагою – до «новгородської».

Певні зміни у житті гривні відбулися у XIII столітті, коли для новгородських злитків срібла поруч із назвою «гривня» почали вживати

слово «рубль». Усі монетні гривні, окрім новгородських, проіснували до другої половини XIII століття. Водночас новгородські гривні виявилися найбільш життєздатними і пробули в обігу аж до кінця XV століття. Уже у XV столітті гривенні злитки взагалі виходять з обігу, а рубль залишається як основна грошово-лічильна одиниця.

САМОБУТНІСТЬ ГРОШЕЙ УНР

Після більшовицького перевороту 1917 року та громадянської війни Російська імперія розпалася на велику кількість державних новоутворень. І хоча 1917 року більша частина України де-факто ще була складовою частиною Росії, на початку літа Тимчасовий уряд припинив постачання грошей в Українську Народну Республіку. Перед новою українською владою постала проблема створення власної грошової одиниці. Відтак Центральна Рада зініціювала розробку національної валюти.

Щоправда, випуску власних грошей передувала тривала дискусія щодо доцільності та наслідків емісії. Група київських економістів доводила неможливість успішного запровадження національної валюти без золотого запасу, який пропонували створити шляхом продажу селянам поміщицьких земель. Інший варіант відстоював секретар земельних справ Борис Мартос. Він рекомендував забезпечити гроші прибутками від державних монополій. Врешті було прийнято другий варіант.

Першого березня 1918 року Центральна Рада України на чолі з Михайлом Грушевським прийняла Закон «Про грошову одиницю, биття монети та друк державних кредитових білетів», яким було запроваджено нову грошову одиницю – гривню.

Гривня поділялася на 100 шагів і дорівнювала половині карбованця. Протягом 1918 року в Берліні було надруковано грошові знаки номіналом у 2, 10, 100, 500 і 1000, пізніше – 2000 гривень. Цікаво, що в обіг вони надійшли вже в часи Української Держави.

Ескіз першої купюри, оздобленої досить простим геометричним орнаментом, виконав Василь Кричевський, трьох наступних – Георгій Нарбут. Гривневі купюри Нарбута мали вишукане оформлення. Так, в ескізі 10-гривневої купюри Нарбут використав орнаменти українських книжкових гравюр XVII століття, 100-гривневої – зображення робітника з молотом та селянки з серпом на тлі розкішного вінка з квітів і плодів, 500-гривневої – свою улюблену алегорію «Молода Україна» у вигляді опроміненої дівочої голівки у вінку.

Гетьман Павло Скоропадський, прийшовши до влади в Україні у квітні 1918 року, зберіг систему номіналів: 1 гривня – 1/2 карбованця або 100 шагів. На той час у вільному обігу на українському ринку були царські карбованці, німецькі марки, карбованці та гривні УНР, срібні монети Російської імперії та марки-гроші.

Із приходом до влади Директорії УНР єдиними засобами платежу на території України стали гривні та карбованці, випущені за Центральної Ради і гетьманату Скоропадського. Російські рублі, випущені царським, а згодом Тимчасовим урядами, були анульовані й не приймалися державними установами. Директорія оголосила про зміцнення золотого вмісту української валюти. Для цього у населення почали збирати усе наявне золото та срібло для випуску монет, а також було оголошено переплавку усіх мідних пам'ятників російським царям на дрібну монету. На золотих гривнях планували розмістити погруддя Тараса Шевченка, а на срібних – будинок Центральної Ради. Проте через більшовицький наступ розпочати випуск монет так і не вдалося.

Усього в 1917 – 1921 роках було випущено 27 грошових номіналів – у карбованцях, гривнях, шагах (марках – вартістю 10, 20, 30, 40 і 50 шагів). Гривні мали водяні знаки. Після поразки Директорії гривня припинила своє існування до 1991 року.

НАШ ЧАС

Своє прагнення мати власну валюту як невід'ємний атрибут незалежності Україна проголосила ще в Декларації про державний суверенітет 16 липня 1990 року. Безпосередня робота з виготовлення українських грошей розпочалася в квітні 1991 року за двома напрямками: розробка дизайну та виготовлення купюр і монет. Дизайн гривень розробили українські художники Василь Лопата та Борис Максимов. Уже у вересні 1991 року, після розгляду і схвалення Верховною Радою, було заплановано випуск банкнот, які мали кілька ступенів захисту (водяний знак, захисну стрічку, рельєфні елементи, суміщений малюнок, кодоване зображення, райдужне коло, антисканерну сітку, мікротекст, знак для людей із поганим зором, видимі захисні волокна, флуоресцентний номер, магнітний номер і прихований номінал).

Перший друк гривні відбувся у Канаді 1992 року. Того ж року виготовлено і матриці банкнот. Щоправда, до запуску в офіційний обіг 1996 року нові українські гривні чекали свого часу за океаном. А на перехідний період спершу було запроваджено купонокарбованці, які перебували в готівковому обігу до вересня 1996 року.

25 серпня 1996 року Леонід Кучма підписав Указ «Про грошову реформу в Україні», відповідно до якого вводилася в обіг гривня – національна валюта та її сота частина – копійка.

А 2 вересня 1996 року НБУ випустив в обіг банкноти номіналом 1, 2, 5, 10, 20, 50 і 100 гривень і розмінну монету номіналом 1, 2, 5, 10, 25 і 50 копійок, покінчивши із випуском карбованців.

За 22 роки свого існування національна валюта пережила багато змін. Нині на обох її сторонах можна побачити знакових для українців осіб, а також пам'ятні місця.

■ від щирого серця!

Вітаємо Першого заступника Голови Державної прикордонної служби України генерал-лейтенанта **СЕРВАТЮКА Василя Миколайовича** з Днем народження!

Шановний Василю Миколайовичу, своєю відданістю справі, завзятістю та талановитим керівництвом Ви завоювали безумовний авторитет серед персоналу та колег.

Де б не довелось Вам проходити службу, Ви завжди самовіддано, з почуттям високої відповідальності, офіцерської честі, із притаманними Вам принциповістю та працьовитістю виконуєте військовий обов'язок.

Висока посада, що Ви обіймаєте – надзвичайно відповідальна та складна, вимагає неабиякої витримки, рішучості, мудрості, професіоналізму та впевненості у собі.

Щиро бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, невичерпної енергії, творчої наснаги

та терпіння, здійснення усіх мрій та сподівань.

Нехай кожен Ваш день буде наповнений корисними справами і теплом людських відносин, а мрії втілюються у життя та приносять бажану радість і задоволення.

Щедрої Вам долі та нехай Ваш талант, розум та мудрість і надалі успішно служать народу України!

З повагою

**Керівництво та особовий склад
Державної прикордонної служби України**

Рада та актив Громадської організації «Чернівецьке об'єднання ветеранів-прикордонників України» щиро й сердечно вітають іменинників березня: голову Ради ветеранів прикордонного загону, полковника запасу **РОМАНЮКА Ігоря Володимировича**; підполковників у відставці **МАСЮКОВА Олега Йосиповича**, **ШАШКОВА Анатолія Михайловича**; майорів у відставці **ШИМКА Івана Васильовича**, **СТАРЖЕВСЬКОГО Миколу Євгеновича**; майора запасу **ШЕВЧУКА Ігоря Васильовича**; капітана запасу **ЧОРБАДЖІ Михайла Михайловича**; старших прапорщиків у відставці **ЛЕВАДНОГО Анатолія Степановича**, **ОСТАПЧУКА Василя**

Володимировича, **КОЛОДІЯ Володимира Володимировича**, **ВЕЛІЧКА Анатолія Павловича**; старших прапорщиків запасу **БЕДЯ Юрія Івановича**, **ЕВСТАФ'ЄВА Андрія Олексійовича**, **КУЗІКА Михайла Ілліча**, а також вдів прикордонників **ГИННИК Ганну Тодорівну**, **ПОГОДІНУ Ганну Пантелеймонівну**, **САМОЙЛОВУ Ганну Павлівну!**

*Бажаємо Вам щастя, здоров'я і сили,
Щоб довгі літа плечей не схилили,
Щоб радість знайшли ви в онуках і дітях!
Хай доля дарує вам щирі хвилини,
У дружньому колі та колі родини!*

Нехай кожен день вашого життя буде світлим і радісним! Успіхів вам та щастя!

■ подяка

3 турботою та увагою

До редакції газети звернувся капітан третього рангу у відставці Володимир Михайлович Ветров, який мешкає у селі Махнівка Козятинського району Вінницької області. Після лікування у київському шпиталі ветерана-прикордонника переповнювали слова вдячності.

Нещодавно Володимир Михайлович перебував на стаціонарному лікуванні у кардіологічному відділенні Головного військово-медичного центру Державної прикордонної служби. За його словами, медичний персонал закладу з першого дня проявляв до нього турботу та увагу. Кожен лікар і сестринський персонал ставився до ветерана-прикордонника чуйно та доброзичливо.

Особливу подяку Володимир Михайлович хотів би висловити лікарям-кардіологам Філатовій Світлані Мико-

лаївні та Некрасовій Валерії Миколаївні, лікарю-стоматологу Кравець Людмилі Григорівні та медсестрі Вершняк Тетяні Миколаївні.

«У стані не дуже доброго здоров'я мені доводилося перебувати та лікуватися в багатьох медичних закладах. Ставлення до хворих, особливо похилого віку, – різне. Проте столичний прикордонний госпіталь позитивно вирізняється від цивільних закладів охорони здоров'я. Для пацієнтів тут створено належні побутові умови, а ставлення медичного персоналу – уважне й сердечне. Я залишився дуже задоволеним лікуванням у цьому закладі й хочу сказати щирі слова вдячності всім, хто лікує пацієнтів у цьому госпіталі» – підкреслив ветеран-прикордонник Володимир Ветров.

Василь ДРОЗДОВ

Вітаємо заступника Голови Державної прикордонної служби України генерал-лейтенанта **БЛЯШЕНКА Олега Вікторовича** з Днем народження!

Шановний Олегу Вікторовичу, прийміть щирі вітання з нагоди Вашого дня народження. Бажаємо Вам міцного здоров'я, благополуччя, невичерпних життєвих сил та успішної реалізації усіх планів і задумів.

Упродовж багатьох років на відповідальних посадах у прикордонному відомстві Ви справедливо заслужили на повагу колег і однодумців як досвідчений і мудрий керівник.

Нехай Ваш багатий досвід, професійна компетентність і активна життєва позиція служать і далі на благо відомства та українського народу! А цілеспрямованість, лідерські якості та відповідальний підхід до усіх справ стануть запорукою подальших звершень!

Бажаємо Вам здоров'я, бадьорості духу, добра, щастя, впевненості у завтрашньому дні і прекрасного настрою.

Нових Вам звершень та успіхів на благо рідної України!

З повагою

**Керівництво та особовий склад
Державної прикордонної служби України**

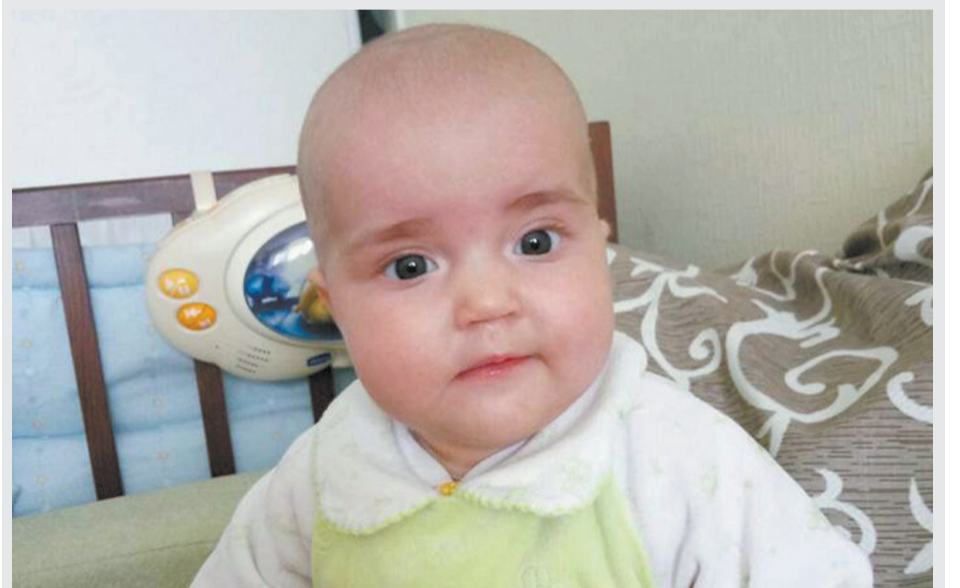
■ благодійність

Врятуймо життя
8-місячної Анюти!

Подружжя хмельничан Валентини та Дмитра Лазебних з нетерпінням чекали народження другої дитини – донечки, адже сина уже мали. Анюта народилася здоровою та активною дівчинкою. Росла веселою, цікавою та розумною дитиною. Але нещодавно все змінилося. Раптом у дівчинки піднялася висока температура. Її госпіталізували до Хмельницької міської дитячої лікарні, але стан її не покращувався.

Деякий час Аня перебувала в реанімації, проте батьки вирішили перевезти донечку до столичної клініки «Охматдит». Там лікарі взяли усі необхідні аналізи і поставили приголом-

шливий діагноз – «гемофагоцитарний лімфогістіоцитоз (D 76.1)». Згодом у лабораторії однієї з клінік Флоренції було проведено генетичний аналіз, за результатом якого встановлено, що Анюти терміново потрібна трансплантація кісткового мозку, що допоможе їй одужати і бути здоровою. Рідного донора у дитини, на жаль, немає, тож потрібно їхати за кордон. Дівчинку готова прийняти на лікування італійська клініка, яка наразі займається пошуком необхідного донора. Вартість операції становить 120 тисяч євро. Просимо всіх небайдужих допомогти врятувати дитину!

Реквізити для допомоги:

Карта Приватбанку 5168757308410960, Лазебна Валентина Вікторівна, р/р 29244825509100, ЄДРПОУ 14360570, МФО 305299.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

ПРИКОРДОННИК
України
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Микола ЗОРИК
Літературний редактор
Леся МЕДВЕДЕНКО

Чергова по номеру
Наталія УСТЬЯНЦЕВА

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15
Замовлення: 60368
Наклад: 6050 прим.

З питань розміщення реклами звертатися у відділ медіа-проектів та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
527-66-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net

Видається
з липня 1943 року